

عنوان مقاله:

تحلیل محیط سیاست گذاری کلان طرح راهبردی-ساختاری (جامع) تهران

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 21، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید مصطفی جلیلی - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران

غلامرضا کاظمیان - استادیار مدیریت شهری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران

خلاصه مقاله:

درخشش و موفقیت شهرها، حاصل فرایندهای پیچیده سیاست گذاری در زمانی مشخص بوده و محیط سیاست گذاری کلان هدایت کننده طرح های توسعه شهری می تواند بستری برای این موفقیت ها فراهم کند. پژوهش حاضر بر تحلیل محیط سیاست گذاری کلان هدایت کننده طرح جامع تهران در دوره ۱۳۹۰ - ۱۳۷۶ متمرکز شده و بدین منظور مدل تحلیلی تحقیق طراحی و بر آن اساس، نمونه مطالعاتی تحلیل شده است. یافته‌های این پژوهش که از طریق ۲۲ مصاحبه نیمه ساختاریافته با نخبگان حوزه مدیریت شهری گردآوری شده، نشان میدهد که محیط سیاست گذاری طرح جامع تهران در این زمان به دلایل رویه ای مختلفی چون: سازوکار قدرت نامتوازن در نهاد مشترک و در جریان تصویب طرح جامع، قدرت و خاصیت تحمیلشوندگی بالای نظام بوروکراتیک شهرسازی، تفسیرپذیری غیرمتناسب طرح جامع و به خصوص طرحهای تفصیلی با شرایط اجرایی موجود، رقابت بین سازمان های دولتی و شهرداری تهران، تضعیف و انحلال نهاد مشترک، از فضای فهم مشترک نیازهای شهری میان نهادهای قدرت شهری در اواخر دهه ۷۰ به فضای منفی رقابتهای غیرشفاف و آسیب زا برای منافع شهر در نیمه دوم دهه ۸۰ حرکت کرده است. بنابراین محیط سیاست گذاری کلان طرح جامع شهر تهران در وضعیت عدم تعادل و بی ثباتی بوده و این شرایط عدم تعادل، به تحقق پذیری اهداف طرح خدشه وارد کرده و موجب تضعیف مدیریت شهری تهران شده است.

کلمات کلیدی:

محیط سیاست گذاری شهری، مدیریت شهری تهران، طرح جامع تهران، توزیع قدرت نامتعادل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1780036>

